

mindst lige så afvisende i denne sag, fordi der er en masse fælder, man kan falde i, og jeg tror overhovedet ikke, man har tænkt over nogen af de spørgsmål, jeg har stillet. Jeg vil i hvert fald gerne have svar på dem.

Jeg kan sige, at vi helt klart afviser forslaget, som det foreligger her, og da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af CD's ordfører sige, at CD også afviser det.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg må opfatte socialministerens indlæg om dette forslag sådan, at ministeren er enig i forslaget indhold, men alligevel gerne vil afvente de forsøg, der er sat i gang. Men der var stor forskel på socialministerens tale og Socialdemokratiets ordførelse, og det er jo et interessant fænomen, som man godt kunne dyrke.

Socialdemokratiet var meget afvisende over for forslaget, og jeg forstår egentlig ikke, at man ikke er positiv over for at give større valgfrihed, for jeg mener da, man pipper om det – en gang imellem i hvert fald.

Som jeg også sagde ved behandlingen af forslaget om frit valg af plejehjem, er det afgørende for Det Konservative Folkeparti, at ældre såvel som andre får størst mulig indflydelse på de forhold, de personligt berøres af, og derfor vil vi gerne sikre de ældre et frit valg med hensyn til hjemmehjælp. Det kan ikke være rigtigt, at det offentlige ved bedst, så de ældre ikke får mulighed for at vælge at få udført de hjemmehjælpsopgaver, de er visiteret til, af en privat leverandør.

Vi vil sikre, at det offentlige indretter sig efter borgernes ønsker og ikke omvendt. Der må brydes op i gamle, stivnede og utidssvarende holdninger. Mange vil givetvis vælge det kommunale tilbud, og nogle, der har prøvet det private tilbud, vil sikkert vende tilbage til den offentlige løsning. Men det er jo kun fint, når man selv kan vælge.

Jeg vil gerne tilføje, at for Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at sikre kvaliteten af servicen til de ældre. Uanset om den etableres i offentligt eller privat regi, skal den have en eller anden servicedeklaration. Det er naturligvis væsentligt, at de ældre også sikres en kvalitetsværdi fra et privat firma, altså får noget for pengene, om jeg så må sige.

Hr. Jørn Pedersen spurgte om skat og sort arbejde, og det er da to ganske relevante spørgsmål. Det er sådan, at for det første bliver disse midler øremærkede. Den ordning, der etableres,

skal selvfølgelig sikre, at pengene ikke bliver brugt til andre ting end forudsat, og naturligvis skal der også betales skat af dem. Og for det andet skal de firmaer, der skal udføre disse opgaver, naturligvis være momsregistrerede.

Villy Søvnald (SF):

Venstres og De Konservatives beslutningsforslag indeholder tre led: dels skal pengene følge den ældre, der er visiteret, og som derefter frit skal kunne vælge mellem et offentligt og et privat tilbud; dels skal det beløb, der udbetales, udgøre mellem 75 pct. og 100 pct. af kommunens udgifter, og endelig skal de ældre til enhver tid kunne vende tilbage til det offentlige system.

Jeg synes, forslaget bærer præg af, at magiske ord vil kunne løse det egentlige problem på ældreområdet, nemlig ressourceproblemet. I maj 1995 udkom rapporten »Ressourceforbruget på ældreområdet«, som alle Folketingets medlemmer er bekendt med. Den tegner et billede, der viser, at fratrækker man nedgangen i arbejdstid og sammenholder den med ressourcestigningen, får vi ikke en stigende kurve, men en flad kurve. Korrigerer man så den flade kurve for de forandringer, der yderligere har fundet sted: at vi har afinstitutionaliseret i stort omfang og dermed taget nye grupper ind under den kommunale hjemmepleje, at sygehusopgaverne i dag er helt andre end for bare ganske få år siden, og at en betydelig del af opgaverne er flyttet fra sygehussektoren til primærkommunerne, når man frem til realiteten, nemlig et faldende ressourceforbrug.

Spørgsmålet er, om man kan løse det problem med magiske ord, trylleformularer og mantraer, og jeg vil godt sige, at det tror vi ikke på i SF. Jeg synes i øvrigt, at forslagsstillerne igen går forkert i byen – parallelt med det sidste forslag. Hvis man læser alle de lokale undersøgelser om hjemmehjælpen, er hovedkritikpunktet ikke, at man ikke kan lide den hjemmehjælper, der kommer, tværtimod holder man så meget af vedkommende, at man godt vil se hende lidt mere. Det er faktisk hovedmeldingen fra alle de undersøgelser, der er lavet.

Alligevel laver man igen fra Venstres og De Konservatives side et forslag, som bevæger sig uden om det egentlige, nemlig at vi har et ressourceproblem på området. Men det problem løses ikke ved en marginaldiskussion af, om det foregår bedst i offentligt eller privat regi. Det kan løses ved, at Venstre og De Konservative